EIDE & Extensie

In deze reeks maak je elk nummer kennis met twee begrippen uit het Clickx alfabet. Eens kijken waar de letter E ons naartoe leidt.

EIDE

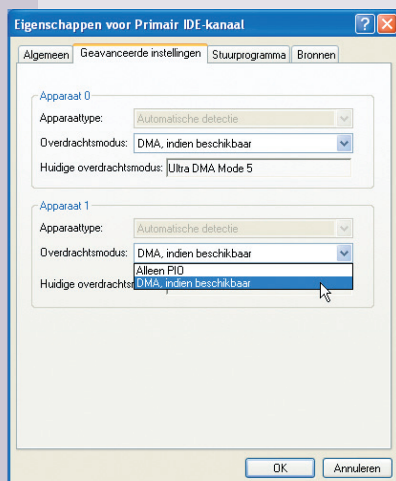
Wat?

EIDE (Enhanced IDE, ook wel ATA genoemd) is een standaard voor het aansturen van schijven, en is bijzonder populair. EIDE-schijven zijn namelijk betaalbaar én performant, onder meer omdat het aansluitmechanisme (controller) al op je moederbord geïntegreerd zit, zodat je daar al geen extra centjes voor op tafel hoeft te leggen. EIDE-schijven ondersteunen normaal ook de DMA-modus (Direct Memory Access). Die maakt een snellere, want rechtstreekse, gegevensoverdracht mogelijk tussen schijf en werkgeheugen, omdat de processor van je pc zich daarmee niet langer bemoeit. Een pc bevat normaal twee aansluitpunten (primair en secundair kanaal) voor een EIDE-kabel, maar elke kabel bevat zelf ook twee connectoren voor een schijf (master en slave genoemd). Standaard kan je dus vier EIDE-apparaten aansluiten zoals harde schijven, cd-r(w)'s en dvd's, maar in principe kan je het systeem uitbreiden met een extra EIDE-controller die je dan in een vrije sleuf stopt.

Hoe?

Heb je twee EIDE-apparaten, dan sluit je elk op een apart kanaal aan, en dus niet aan één kabel op hetzelfde kanaal! Afzonderlijke kanalen kunnen namelijk verschillende opdrachten tegelijk aan, wat sneller werkt. Heb je bijvoorbeeld vier apparaten, dan kan je die als volgt aansluiten: harde schijf 1 (primaire master), cd-rom (primaire slave), harde schijf 2 (secundaire master), cd-rw (secundaire slave). Hou er wel rekening mee dat je wellicht ruitertjes (jumpers) op de pinnetjes van je apparaten moet verzetten om ze correct als master of slave te configureren. Raadpleeg ook je handleiding.

Ondersteunen je EIDE-apparaten ook DMA, ga dan na of je dat ook in Windows correct hebt ingesteld. Open daarvoor het venster van je apparaatbeheer, dubbelklik op de ingang **IDE ATA/ATAPI-CONTROLLERS**, en achtereenvolgens op **PRIMAIR** en op **SECUNDAIR IDE-KANAAL**. Open het tabblad **GEAVANCEERDE INSTELLINGEN** en ga na of de overdrachtsmodus wel op **DMA** staat.

DMA-modus: lekker performant.

Extensie

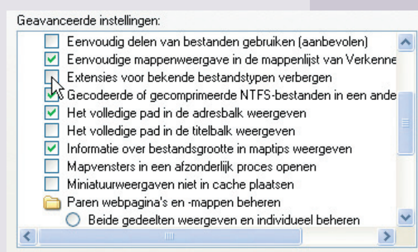
Wat?

Bestandsextensies zijn gewoonlijk de laatste drie letters van een bestandsnaam, voorafgegaan door een punt. Windows maakt overigens dankbaar gebruik van zo'n extensie: op grond daarvan wordt bijvoorbeeld bij een dubbelklik in je Verkenner de bijhorende applicatie opgestart. Zo zal een dubbelklik op clickx.doc het bestand normaal in een Word-sessie plaatsen. Je kent er ongetwijfeld zelf nog een dozijn andere, maar wist je dat er wel duizenden extensies bestaan? Een uitgebreid alfabetisch overzicht vind je alvast op [**www.file-ext.com**].

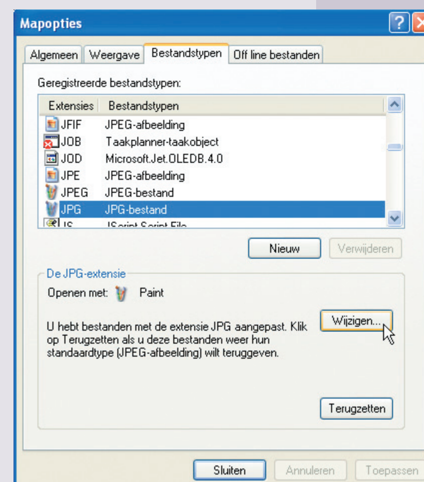
Hoe?

Blijkt je Windows Verkenner nogal koppig en weigert hij jou bekende bestandsextensies te tonen? Dan roep je die snel als volgt tot de orde: ga naar het menu **EXTRA**, selecteer **MAPOPTIES**, en open het tabblad **WEERGAVE**. Verwijder hier het vinkje naast **EXTENSIES VOOR BEKENDE BESTANDSTYPEN VERBERGEN**. Dat heeft meteen het voordeel dat je sneller lont ruikt als je nog eens een bijlage als AnnaKournikova.jpg krijgt doorgemaild. Heb je dit vinkje uitgezet, dan ontmaskert Windows dit bestand namelijk als AnnaKournikova.jpg.**vbs**! Het ging dus om een verborgen, uitvoerbaar VBS-bestand (visual basic script), en dat wordt standaard gekoppeld aan de Windows Scripting host!

Je kan trouwens zelf bepalen welk programma Windows koppelt aan een bepaalde extensie. Kies opnieuw het menu-item **MAPOPTIES** in de Verkenner, en open het tabblad **BESTANDSTYPEN**. Blader naar de gewenste extensie, en druk op de knop **WIJZIGEN**. Selecteer (via de knop **BLADEREN**) de gewenste applicatie en bevestig met **OK**. Voortaan wordt dat programma geopend als je op een bestand met die extensie dubbelklikt.

Laat zien, die extensies!

Koppelaar spelen.

— Toon Van Daele —